

ÖRÖMÜNNEP

Minden család életében kiemelkedő örömnép, amikor a gyermeket Isten jóságára bízunk és az ő védelmébe helyezzük. Életünk legszebb eseményei, Istenhez való tartozásunk megvallásának pillanatához kötődnek. Ilyen

különleges ünnepek a keresztlők, amikor még csak a keresztszülők és a szülők tesznek tanúságot Isten mellett a gyermek helyett. Majd ha a gyermekek felnőnek, ők maguk vallják meg hitüket Istenben az egész közösség előtt.

Ilyen szép örömnép volt számunkra az elmúlt vasárnap, amikor Miklós a református egyház felnőtt tagjává lett. Lekonfirmált.

A konfirmáció (latinul confirmatio), jelentése megerősítés. A keresztyén népegyházak szokása, hogy a gyermekeket is megkeresztelik, és a keresztlő alkalmával a szülők és a keresztszülők tesznek fogadalmat arra, hogy a gyermeküket úgy nevelik és neveltetik, hogyha majd felnőtt, a konfirmáció alkalmával önként tegyen vallást az Istenbe vetett hitéről. Bővebb értelemben tehát a konfirmáció az úgynevezett keresztségi szövetség fiatalkori megerősítése. Ez azt jelenti, hogy a gyermekeit református keresztyénként neveli, és amikor 13-14 éves korában elég éretté válik ahhoz, hogy önállóan ítéletet alkosson hitbeli kérdésekben, leteszi a konfirmációi fogadalmat.

Harcold meg a
hit nemes harcát,
ragadd meg az
örök életet,
amelyre elhívatál,
amelyről vallást
tettél szép
hitvallással
sok tanú előtt.

1 Pim. 6.12

Rendszerint a konfirmációt hosszabb-rövidebb oktatás előzi meg, amelyen a konfirmandusok a konfirmálni kívánók) áttekintik a református keresztyén hit alaptanításait. A fogadalomtétel során a

konfirmandus elkötelezi magát arra, hogy Jézus Krisztus igaz követője, és a Református Egyház hűséges, úrvacsorával élő tagja lesz.

2021 Május 9-én a szentjohbbi Református Egyház templomában hét fiatal állt a templomi közösség elé. Kisse meglepődve de a Tiszteletestől bátorítva vallották meg hitüket és tettek tanúbizonyságot Isten mellett. Büszkéek voltunk, hogy Központunk egyik fiatalja is közöttük volt. Az ünnepségre sok szeretettel elkísérték őt egykori nevelőszülei, keresztszülei, nevelői valamint Központunk gyermekei.

Miklós nagyon lelkiismeretesen készült ezen szép ünnepre.

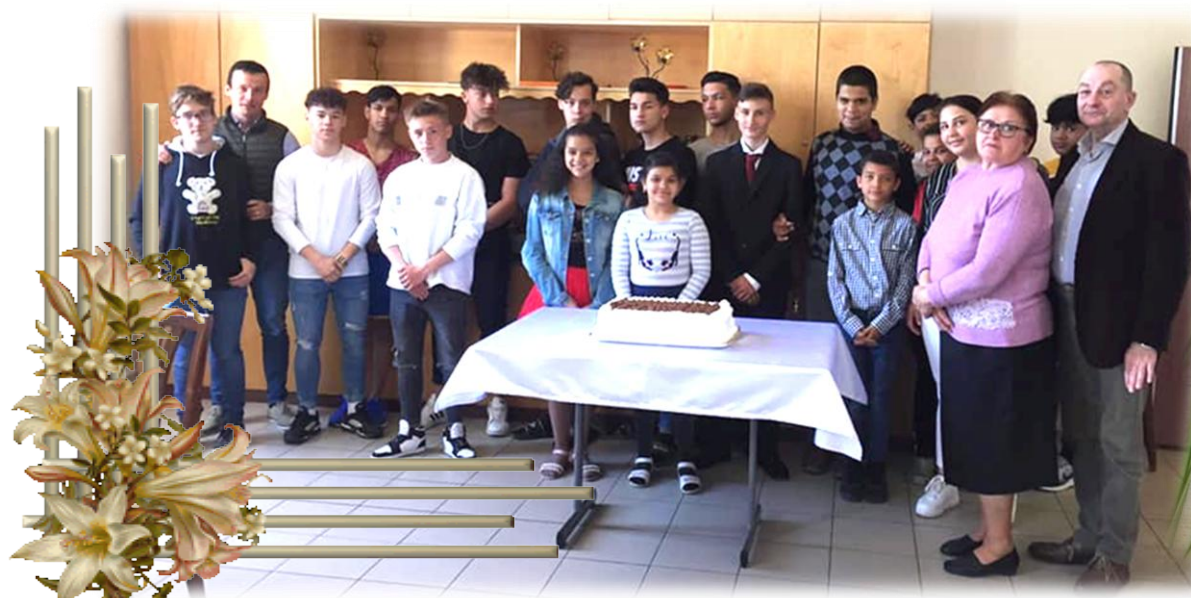
Sikerült vele egy kis interjút készíteni a nagy nap előtt:

Szera n.: - Mit jelent számodra lekonfirmálni?

Miklós : - Számomra lekonfirmálni azt jelenti, hogy én is az egyház tagjává válok és, hogy én is véglegesen átadtam a szívemet és lelkemet Jézus Krisztusnak.

Sz. n.: - Közelebb hozott-e a konfirmáció a hitedhez?

M. : - Igen, mert azóta megpróbálok jobb lenni, kerülöm a csúnya beszédet, nem hazudok, és tudom, hogy úrvacsora osztáskor én is részt vehetek az urvacsora osztásban és minden egyházi programban résztveszek, ami kapcsolódik a jó Istenhez.

Sz. n.: - Hogyan képzeled a jövőben az egyházban való részvételedet?

M. : - Az egyházban való részvételemet a jövőben úgy képezem el, hogy minden egyes vasárnap templomba megyek és nem dolgozok semmit, hanem megszentelem az Úr napját. Én így képezem el a jövőmet az egyházban.

Sz. n.: -Ez nagyon szép elhatározás. Mit gondolsz a környezeted segíteni fog neked, vagy inkább gátol a hited megélésében?

M. : - Szerintem a környezetem segíteni fog a hitem megélésében, mert az iskolában az igazgatónőnk egy ferences nővér, akivel jól lehet beszélgetni és a vallás órákat is ő tartja, meg vannak tanáraink is, akik igazán vallásosak. A faluban is ismerek olyan embereket, akik komolyan megélik a hitüket és ez a példa nekem is segít, hogy vallásos legyek. Sok olyan ember van, aki templomba vagy imaházba jár. Még roma embereket is láttam, akik vasárnap ha nem templomba, akkor imaházba mennek. Itt Szentjobbon 2 templom és egy imaház van. A környezetem tehát segít nekem megélni a hitemet.

Sz. n.: -Mi van azokkal, akik le akarnak beszélni a templomba járásról, nem tartják fontosnak Istent az életükben? Nekik mit üzennél?

M. : - Akik le akarnak beszélni a templomba járásról, szerintem azok nem tartják fontosnak Istent az életükben. Azt hiszik, hogy Isten nem tesz semmit értük, mert nem teljesíti azonnal kéréseiket. Én ilyenkor azt üzenném nekik, hogy türelem rózsát terem, vagy pedig azt hogy: ha kérsz valamit a jó Istentől először gondold

meg, hogy mit adtál te neki. Nem biztos, hogy egyből megkapod amit kérsz, de meg fogod kapni majd egyszer amikor a hasznodra lesz.

Sz. n.: - Kik a példaképeid a vallásos életedben?

M. : - Nekem a példaképeim a vallásos életben: SZERA NŐVÉR, KERESZT APU, ÉS A NEVELŐ SZÜLEIM, akik mellettem lesznek az ünnepnapon is.

*Szívélyes köszönetet mondunk a
Tulln-i St. Severin plébániának a
húsvéti adománygyűjtésükért,
mellyel megörvendeztették
Központunkat.*

*Köszönjük szépen, hogy ilyen nehéz
időkben is gondolnak ránk!*

Jókívánság

Békét, csendet, mely elűz vihart,
Szent erőt, mely nehézség közt kitart,
Érző szívet, mely enyhít nyomort,
S mely alázattal porig hajol,
Örömet, mely napsugárként,
Tud gondfelfók között is szórni fényt,
Bátorságot, mely meg nem remeg
S kész odaadni kincset, életet,
Szívet, mely a bűnöst szereti,
Gyengeséget, vétet elfedi,
És hitet, mely mint a sasmadár,
Fölfelé tart és az égbe száll,
Melynek nincs „nehéz”, nincs „nem lehet”...
Ezt kívánom! S kell-e több neked?

**Sok szeretettel köszöntjük
születésnapja alkalmából**

Május 15-én

kolléganőnket

FÁBIÁN KRISZTINÁT

*Isten éltessen sokáig
szeretetben, örömeiben !*

